BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 5 kwietnia 1956 r. Nr 5 (101) Poz. 31 — 37

TREŚĆ:

31.

ZARZĄDZENIE Nr 22
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 9 marca 1956 r.

w sprawie przekazania niektórych decyzji do kompetencji dyrektorów przedsiębiorstw (zjednoczeń) resortu budownictwa przemysłowego.

Celem zwiększenia operatywności działania przedsiębiorstw (zjednoczeń) resortu oraz zwiększenia samodzielności dyrektorów tych przedsiębiorstw zarządzam, co następuje:

§ 1. Do kompetencji dyrektorów przedsiębiorstw (zjednoczeń) przekazuję decyzje w sprawach:

1) ustalania, w oparciu o wytyczne Centralnej Księgowości, zakresu prowadzenia rachunkowości przez komórki ruchowe przedsiębiorstwa.

W związku z powyższym przedsiębiorstwa (zjednoczenia) nie występują z wnioskami o nadanie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego,

2) ustalania podziału etatów osobowych między komórki wewnętrzne w ramach zatwierdzonych limitów etatów i funduszu płac,

3) wprowadzania pracy na 2 i 3 zmiany, w ramach limitów dopłat zatwierdzonych w kwartalnym planie funduszu płac w przypadkach i na warunkach określonych w zarządzeniu Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954,

4) akceptowania zatrudniania robotników w godzinach nadliczbowych w przypadkach i na warunkach określonych w zarządzeniu Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r. w ramach limitów godzin i dopłat zatwierdzonych w kwartalnym planie funduszu płac,

5) stosowania katalogów norm branżowych innych resortów w przypadku prowadzenia robót nie objętych katalogami obowiązującymi w resorcie budownictwa przemysłowego,

6) zatwierdzania protokołów dniówki z premią, z zachowaniem kompetencji organów związkowych,

7) ustalania kwartalnych planów operatywnych szkolenia wewnątrzzakładowego,

8) zbywania zbędnych materiałów nie rozdzielanych innym przedsiębiorstwom (zjednoczeniom), a materiałów rozdzielanych jedynie za zgodą jednostki rozdzielającej z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 30, ust. 3 instrukcji stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 90 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 sierpnia 1955 r.,

9) zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji własnych, których wartość wynikająca z kosztorysów szczegółowych nie przekracza 500.000.— zł i dla których wymagana jest jednostadiowa dokumentacja,

10) dokonywania przerzutów kredytów w ramach limitu na kapitalne remonty budowlane,

11) kwalifikowania i upłynniania przez dyrektorów zakładów betoniarskich i żelbetowych niepełnowartościowych wyrobów gotowych produkcji własnej.

Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej wyda instrukcję regulującą tryb postępowania i odpowiedzialność osobistą Dyrektorów w tej sprawie. Termin do 31.III.1956 r.

§ 2. Dyrektorzy merytorycznie właściwych departamentów i centralnych zarządów funkcjonalnych w miarę potrzeby określą, za zgodą bezpośrednich przełożonych, szczegółowy tryb postępowania przy załatwianiu spraw związanych

z wydawaniem decyzji na podstawie uprawnień określonych w § 1.

§ 3. W związku z postanowieniami niniejszego zarządzenia wprowadza się zmiany w wydanych dotychczas następujących aktach normatywnych:

1) w § 8 zarządzenia Nr 21 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 marca 1951 r. skreśla się słowa „ograniczonego lub",

2) w zarządzeniu Nr 69 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 21 czerwca 1954 r.:

a) § 4, ust. 1, pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 1, pkt 2 i 3 i w § 3 na okres ponad 4 dni oraz przypadkach wymienionych w pozostałych punktach § 2, ust. 1, jak również we wszystkich innych, w których zachodzi konieczność wprowadzenia pracy na trzy zmiany lub zatrudnienia robotników w godzinach nadliczbowych — dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia)",

b) § 4, ust. 1, pkt 3 traci moc obowiązującą.

3) w zarządzeniu Nr 22/Og Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 maja 1953 r. § 8, ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Dyrektor zjednoczenia (przedsiębiorstwa) może w przypadkach wyjątkowo uzasadnionych zezwolić na stosowanie katalogów norm branżowych nie wymienionych w załączniku Nr 8 do niniejszego zarządzenia",

4) zlecenie służbowe Nr 20 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 grudnia 1952 r. w sprawie powołania komisji szacunkowej do kwalifikowania i oceny niepełnowartościowych wyrobów gotowych traci moc obowiązującą,

5) w zarządzeniu Nr 96 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 września 1955 r. tracą moc obowiązującą § 1 pkt 3, lit. c, d, f, h, oraz § 5 pkt 4, 6,

6) w związku z postanowieniem zawartym w § 1, pkt 9 niniejszego zarządzenia ulegają odpowiedniej zmianie przepisy instrukcji stanowiącej załącznik do okólnika Nr 48 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 sierpnia 1955 r.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER Dr Cz. Bąbiński

32.

OKÓLNIK Nr 11

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

z dnia 28 lutego 1956 r.

w sprawie zmiany instrukcji o gospodarce magazynowej, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 6 z dnia 22 stycznia 1954 r.

W celu dalszego usprawnienia prac, związanych z ewidencjonowaniem obrotu materiałowego w jednostkach budownictwa przemysłowego, po uzgodnieniu z Ministrem Finansów — ustalam, co następuje:

§ 1. 1. W instrukcji o gospodarce magazynowej, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 6 z dnia 22 stycznia 1954 r. wprowadza się do § 37 ustęp 2a następującej treści:

„2a. W zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) budownictwa przemysłowego, obsługiwanych przez Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego, uzgodnienie ewidencji ilościowej z ewidencją ilościowo-wartościową rachuby materiałowej powinno być dokonywane co najmniej raz na kwartał.
Kwartalnemu uzgodnieniu podlegają wszystkie sortymenty materiałowe.
Ponadto comiesięcznemu uzgadnianiu podlega ewidencja najważniejszych materiałów lub materiałów, znajdujących się w wytypowanych magazynach.
Ustaleń w tym zakresie dokonuje Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego w porozumieniu z Centralną Księgowością."

2. W przypadku stwierdzenia niezadowalającego stanu w ewidencjonowaniu obrotu materiałowego w jednostkach, o których mowa w ust. 1, należy wprowadzić system comiesięcznego uzgadniania ewidencji wszystkich materiałów.

Decyzje w tym zakresie podejmuje Centralna Księgowość w porozumieniu z Centralnym Zarządem Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego.

§ 2. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

PODSEKRETARZ STANU Inż. St. Bęć

33.

PISMO OKÓLNE Nr 1

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 13 marca 1956 r.

w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi.

Wystąpienia jednostek organizacyjnych resortu do Ministerstwa o wyrażenie zgody na udzielanie osobom fizycznym oraz spółdzielniom zamówień na dostawy, roboty i usługi wykazują brak ze strony zjednoczeń (przedsiębiorstw) a głównie Centralnych Zarządów zrozumienia intencji wydanych w tym zakresie przepisów.

Przykładem tego były wnioski o wyrażenie przez Ministerstwo zgody na zlecenie robót budowlanych, wulkanizacyjnych, introligatorskich itp., które mogły być wykonane przez sektor państwowy, a nawet w ramach resortu.

Tego rodzaju praktyka jest dowodem niedość rygorystycznego stosowania przez wnioskodawców ograniczeń w zakresie udzielania zamówień osobom fizycznym oraz spółdzielniom a jednocześnie świadczy o zbyt powierzchownym opiniowaniu wniosków ze strony Centralnych Zarządów.

W związku z powyższym mając na uwadze konieczność poprawy istniejącego stanu rzeczy przypominam, że w zakresie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi należy bezwzględnie stosować obowiązujące w resorcie przepisy podane w Okólniku Nr 27 z dnia 17 maja 1955 r. (Biuletyn M.B.Przem. Nr 11 z dnia 5 czerwca 1955 r. poz. 76) oraz dążyć by roboty i usługi wykonywane były siłami własnymi.

PODSEKRETARZ STANU Inż. St. Bęć

34.

PISMO OKÓLNE Nr 6

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

ZA-GM-11-7

z dnia 15 marca 1956 r.

w sprawie zakresu comiesięcznego uzgadniania ewidencji ilościowej materiałów z ewidencją ilościowo-wartościową.

Na podstawie postanowień § 1 ust. 1 okólnika Nr 11 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lutego 1956 r. w sprawie zmiany instrukcji o gospodarce magazynowej, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 6 z dnia 22 stycznia 1954 r., w stosunku do jednostek obsługiwanych przez Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego, Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego w porozumieniu z Centralną Księgowością ustala, co następuje:

1. Comiesięcznemu uzgodnieniu podlega ewidencja materiałów przechowywanych w bazach materiałowych lub w magazynach na większych placach budów wytypowanych przez zjednoczenie.

2. Zjednoczenia obowiązane są podać do Biura Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego nazwy i symbole magazynów, których ewidencja będzie comiesięcznie uzgadniana.

3. Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego obowiązane jest sporządzać co miesiąc tabulogramy T 18 dla magazynów, o których mowa w p. 2 w pierwszej kolejności przed tabulogramami finansowymi.

4. Miesięczne tabulogramy T 18 powinny być wykorzystywane przez służbę zaopatrzenia do bieżących potrzeb (np. rozdziału materiałów na budowy, kontroli gospodarki zapasami).

5. Ustalenia niniejsze obowiązują aż do odwołania.

DYREKTOR CENTRALNEJ KSIĘGOWOŚCI
S. Wojciechowski

DYREKTOR CENTRALNEGO ZARZĄDU ZAOPATRZENIA MAT. TECHN.
P. Sałapa

35.

PISMO OKÓLNE Nr 31/ZP

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

z dnia 12 marca 1956 r.

w sprawie zmiany kalendarzyka wypłat wynagrodzeń na rok 1956 dla robotników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych.

Departament Zatrudnienia i Płac powiadamia, że zgodnie z zarządzeniem Nr 31 Wiceprezesa Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1956 roku w sprawie zmiany kalendarzyka wynagrodzeń na rok 1956 dla robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych termin wypłaty zaliczki ustalony pismem okólnym Departamentu Nr 137/ZP z dnia 27 grudnia 1955 r. na dzień 30 listopada 1956 r. został przesunięty na dzień 28 listopada 1956 r.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU **M. Kossowski**

36.

PISMO OKÓLNE Nr 29/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

KS-I/D-1a

z dnia 27 lutego 1956 r.

w sprawie ewidencji sprzedaży robót budowlano-montażowych.

W związku ze stwierdzeniem w m-cu styczniu br. w kilku przypadkach, że miesięczny przerób robót budowlano-montażowych wyliczony w fakturze miesięcznej ustalony został w wysokości niższej aniżeli wynosił przerób pierwszej połowy miesiąca w fakturze zaliczkowej, Centralna Księgowość wyjaśnia, że powstałe z tego tytułu w końcu miesiąca nadpłaty na siłach własnych należy ujmować po kredycie konta 078 w korespondencji z debetem konta 191.

W rozliczeniach ze zleceniodawcą (inwestorem) zapis ten stwierdzi powstałe zobowiązania z tytułu nadpłaty względem zleceniodawcy, z drugiej zaś — skoryguje przerób, w miesiącu, którego dotyczył, do wysokości ustalonej w fakturze miesięcznej.

Potrącona w następnym miesiącu z przerobu tego miesiąca nadpłata, podlega zaksięgowaniu na ciężar konta 078 i na dobro konta 191, przy równoczesnym wyksięgowaniu z konta 078 w korespondencji z kontem 179 wartości 1% przerobu podwykonawcy (potrącenie nadpłaty następuje w wartości netto, kompensującej 1% wartości przerobu podwykonawcy).

Operacje księgowe sprzedaży robót w przypadkach, o których mowa, przedstawia niżej podany przykład ilustrujący te operacje na przestrzeni miesięcy stycznia i lutego, ze wskazaniem urządzeń rejestrowych przyjmujących poszczególne zapisy.

Faktura zaliczkowa 1—15 styczeń

	przerób	1%	należność	potrącenie zaliczki	do wypłaty	Uwagi
Siły obce	—	—	—	—	—	
Siły własne	40.000	—	40.000	—	40.000	

Faktura miesięczna — styczeń

	przerób	1%	należność	potrącenie zaliczki	do wypłaty	Uwagi
Siły obce	25.000	250	24.750	—	24.750	polec. przelew
Siły własne	30.000	250	30.250	40.000	—	9.750 nadpłata

Nadpłata brutto: 40.000 — 30.000 = 10.000 (—)

pomniejszona w rozliczeniu finansowym o 1% od podwykonawcy 250

nadpłata netto: 9.750

I. Miesiąc styczeń 1956 r.

A. Siły własne

1. Faktura zaliczkowa **40.000** Winien 061
   Ma 191/1

— zapis w rejestrze sprzedaży i na koncie zleceniodawcy.

2. Faktura miesięczna — nadpłata **10.000** Winien 191/1
   Ma 078

— zapis tylko w rejestrze innych należności i zobowiązań (z tego rejestru dekretacja korekty sprzedaży).

B. Siły obce

1. Faktury zaliczkowej podwykonawca nie nadesłał.
2. Faktura i refektura miesięczna

a) faktura podwykonawcy **24.750** Winien 191/3
Ma 066

(wobec zapłaty przelewem, rozliczenie z podwykonawcami następuje w ramach nowych przepisów, w trybie pozainkasowym)

— zapis w rejestrze podwykonawców i na koncie zleceniodawcy.

b) refaktura własna **25.000** Winien 179
Ma 191/3

— zapis w rejestrze sprzedaży.

II. Miesiąc luty 1956

Przykład omawia przebieg rozliczeń tylko w fakturze miesięcznej miesiąca lutego, w której następują dalsze operacje, dotyczące omawianej faktury z miesiąca stycznia.

A. Siły własne

1. Faktura miesięczna za przerób m-ca lutego 60.000
   potrącona nadpłata brutto z m-ca stycznia 10.000
   50.000
   +1% od podwykonawcy za miesiąc I 250
   żądanie zapłaty 50.250

   dekretacja: Winien 179
   Ma 191/1

— zapis tylko w rejestrze sprzedaży, a na koncie zleceniodawcy dopiero w następnym miesiącu (III), w momencie oddania faktury na inkaso.

2. Równoległe księgowanie potrąconej nadpłaty netto zł **9.750** (kwota ta uzupełni poprzednią i przerób dzięki temu osiągnie kwotę 60.000)

   dekretacja: Winien 078
   Ma 191/1

— zapis w rejestrze innych należności i zobowiązań.

3. Obciążenie zleceniodawcy za refakturę wykonawcy styczniową (z konta 179) suma **24.750** Winien 061
   Ma 179

— zapis w rejestrze sprzedaży i na koncie zleceniodawcy.

4. Wyksięgowanie 1% od faktury podwykonawcy za m-c styczeń **250**

   dekretacja: Winien 078
   Ma 179

— zapis w rejestrze innych należności i zobowiązań.

B. Siły obce

1. Zapłata zleceniodawcy na pokrycie przelewu dla podwykonawcy **24.750**

   dekretacja: Winien 043
   Ma 061

— zapis w rejestrze rachunku rozliczeniowego, sprzedaży, podwykonawców.

2. Przelew dla podwykonawcy zł **24.750** Winien 066
   Ma 043

— zapis w rejestrze rachunku rozliczeniowego i podwykonawców.

Uwaga:

Zarówno faktury zaliczkowej jak również nadpłat omówionych wyżej nie należy ujmować na koncie 064 „Zleceniodawcy za zaliczki" ponieważ:

1) zgodnie z wyjaśnieniem podanym przez Departament Finansowy w piśmie okólnym Nr 20 z dnia 11 lutego (pkt 9), faktura zaliczkowa reprezentuje sprzedaż przerobu pierwszej połowy miesiąca obliczonego w sposób uproszczony,
2) nadpłaty wynikające z przypadków omówionych wyżej stanowią zobowiązanie względem zleceniodawcy, rejestrowane na koncie 078.

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

37.

PISMO OKÓLNE Nr 32/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

KS-I/D-1g

z dnia 13 marca 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia amortyzacji środków trwałych.

Centralna Księgowość podaje do wiadomości i stosowania od dnia 1 stycznia 1956 roku okólnik Nr KS-I/56 Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów z dnia 24 stycznia 1956 r. w sprawie księgowego ujęcia amortyzacji środków trwałych podlegających odprowadzeniu przez przedsiębiorstwa w 1956 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Finansów Nr 2, poz. 4).

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

Odpis

OKÓLNIK Nr KS 1/56

z dnia 24 stycznia 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia amortyzacji środków trwałych, podlegającej odprowadzeniu przez przedsiębiorstwa w 1956 roku

W związku z okólnikiem Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1955 roku w sprawie ustalenia wysokości amortyzacji środków trwałych podlegającej odprowadzeniu przez przedsiębiorstwa w 1956 r., Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości wyjaśnia, co następuje:

1. Dodatkowa kwota amortyzacji, o której mowa w cytowanym na wstępie okólniku Ministra Finansów stanowi wielkość planowaną, która ma służyć do obliczenia współczynnika wzrostu amortyzacji obciążającej koszty w roku 1956 w stosunku do roku 1955.

Sposób obliczania współczynnika ilustrują następujące przykłady (dane uproszczone):

Przykład Nr 1 — przedsiębiorstwo, w którym w roku 1956 nie wprowadza się do eksploatacji środków trwałych,

a) kwota amortyzacji planowana, obliczona wg zasad dotychczasowych = zł 10.000,

b) dodatkowa kwota amortyzacji wynikająca z jej podwyższenia = zł 5.000,

c) współczynnik wzrostu wynosi (przy założeniu 1 współczynnika dla całego przedsiębiorstwa)

10.000+5.000=15.000; 15.000 : 10.000=1,5.

Przykład Nr 2 — przedsiębiorstwo, w którym w roku 1956 wprowadza się do eksploatacji nowe środki trwałe:

a) kwota amortyzacji planowana, obliczona wg zasad dotychczasowych = zł 12.000 (w tym zł 2.000 stanowi amortyzację od środków trwałych, które będą oddane do eksploatacji w roku 1956),

b) dodatkowa kwota amortyzacji wynikająca z jej podwyższenia = zł 5.000,

c) współczynnik wzrostu wynosi (przy założeniu 1 współczynnika dla całego przedsiębiorstwa):

12.000 — 2.000=10.000

10.000 + 5.000=15.000

15.000 : 10.000=1,5

Należy podkreślić, że zgodnie z wymienionym wyżej okólnikiem Ministra Finansów współczynniki wzrostu amortyzacji mogą być różnicowane w zależności od tego jak wielkie są różnice między wartością odtworzenia środków trwałych a ich wartością inwentarzową (początkową).

2. Przy pomocy współczynników, o których mowa w ust. 1 koryguje się w ciągu roku amortyzację środków trwałych znajdujących się w eksploatacji podlegającą zaliczeniu w ciężar kont kosztów a obliczoną wg dotychczasowych norm amortyzacyjnych.

Przykład Nr 3 —

a) wartość grupy środków trwałych, dla których ustalono jednolity współczynnik wzrostu amortyzacji = zł 24.000,

b) norma amortyzacyjna dla tych środków trwałych = 10%,

c) amortyzacja tych środków trwałych liczona wg zasad dotychczasowych rocznie = zł 2.400, miesięcznie = zł 200,

d) współczynnik wzrostu amortyzacji = 1,5,

e) amortyzacja obciążająca koszty określonego miesiąca roku 1956 — 200×1,5=300.

3. Amortyzację obliczoną zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w ust. 2 księguje się wg zasad dotychczasowych tj. w ciężar odpowiednich kont kosztów i na dobro konta „rozliczenie amortyzacji".

4. Umorzenie wartości środków trwałych (kwoty księgowane na stronie Ma konta „umorzenie środków trwałych" oraz na stronie Ma konta „inwestycje w dzierżawionych środkach trwałych" w korespondencji ze stroną Wn konta „Fundusz statutowy") oblicza się na zasadach stosowanych do roku 1955 włącznie tj. wg dotychczasowych norm amortyzacyjnych bez zastosowania współczynników wzrostu.

5. Dla ułatwienia obliczania amortyzacji wskazane jest dostosowanie układu urządzeń analitycznych, służących do obliczania amortyzacji (tabele amortyzacyjne, kartoteki, rejestry funduszu amortyzacyjnego itp.) do występujących w przedsiębiorstwie współczynników wzrostu amortyzacji.

6. Współczynników wzrostu amortyzacji nie stosuje się przy obliczaniu amortyzacji środków trwałych podlegających wprowadzeniu do eksploatacji w roku 1956 z wyjątkiem inwestycji wieloletnich w części zafakturowanej w latach poprzednich.

7. Wyjaśnienia zawarte w ust. 1—6 nie dotyczą przedsiębiorstw, których plany finansowe nie zawierają dodatkowych kwot amortyzacji.

DYREKTOR ZARZĄDU **Z. Paryziński**

KOMUNIKAT

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego Departament Inwestycji zawiadamia, że zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa Przemysłowego Nr 96 z dnia 15 września 1955 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 18 z dnia 25.X.1955 r.) Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego przejął od Departamentu Inwestycji sprawy opracowania planów i zabezpieczenie zaopatrzenia inwestycyjnego.

W związku z powyższym począwszy od 1956 r. wszelką korespondencję dotyczącą planowania, zgłaszania potrzeb, realizacji planów i składania zamówień oraz uzyskania dodatkowych przydziałów należy przesyłać bezpośrednio do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego, Warszawa, ul. Wilcza 54.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Inż. P. Baranowski**

KOMUNIKAT

Administracja Biuletynu zwraca uwagę, że jednostki budownictwa przemysłowego, które otrzymują Biuletyn według rozdzielnika otrzymują Biuletyn nieodpłatnie i nie powinny dokonywać wpłat na prenumeratę.

Ponadto Administracja prosi prenumeratorów o podawanie dokładnych adresów i o powiadamianie o każdorazowej zmianie adresu.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 303

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy przekazywać do V Oddziału Miejskiego N.B.P. w Warszawie na konto o brzmieniu: Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego, Zarząd Administracyjno-Gospodarczy Nr 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 19

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa. Zam. 225c z dn. 21.III.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 4.000 egz. B-7-23941